

PAU I RECONCILIACIÓ

REGLA 19

**1- Com a portadors de pau que són,
i tot recordant que cal construir-la a cada moment,
cerquin els camins de la unitat i de la concòrdia fraterna,
per mitjà del diàleg,
confiats en la presència del germen diví que hi ha en l'home
i en la força transformadora del amor i el perdó.**

*2- Missatgers de la perfecta alegria,
maldin en tota circumstància
per portar als altres la joia i l'esperança.*

*3- Inserits en la resurrecció de Crist,
la qual dóna el seu veritable sentit a la germana mort,
encaminin-se d'una manera ben serena
cap el trobament definitiu amb el Pare*

PAU: Si escolto una música tranqui-la o llegeixo un bon llibre que em fa pujar l'autoestima, puc trobar pau, però aquesta pau no és la pau cristiana, només són mitjans que em poden fer viure en pau. Ara bé, quan parlem de la "pau cristiana" parlem d'aquella pau que sabem que només la podem trobar en el Senyor. Ell mateix ens diu: *"Us deixo la pau, us dono la meva pau. Jo us dono la pau que el món no dóna"* (Jn14,27)

Sant Francesc en el seu testament ens diu que el mateix Senyor li revelà que diguéssim aquesta salutació: *"Que el Senyor et doni la pau"* (test 23) i és a través d'aquesta salutació que podem veure el missatge que ens vol transmetre i que aquest punt de la regla ratifica, donant per entès, que els franciscans som o hauríem de ser portadors de pau, sempre!! Ara bé, per a ser portador de pau (a fora) hom ha de tenir pau (a dins).

DE L'EVANGELI:

Per això, si en el moment de presentar la teva ofrena a l'altar, allí et recordes que el teu germà té alguna cosa contra tu, deixa allí mateix, davant l'altar, la teva ofrena i vés primer a fer les paus amb el teu germà; ja tornaràs després a presentar la teva ofrena.
(Mt 5, 23-24)

Aquest fragment evangèlic deixa clar que la pregària no serà agradable a Déu si no surt d'un cor reconciliat. Perquè: *"Allò que surt de la boca ve del cor, i això sí que fa impur l'home"* (Mt 15, 18)

QÜESTIONARI:

- 1- On cerco la pau?
- 2- La trobo en la quietud de la pregària, en el silenci de la presència de Déu?

FRATERNITAT: Déu ens beneeix constantment amb molts regals, un d'ells és la fraternitat (família espiritual) Cal donar gràcies a Déu per aquest regal, tanmateix cal també tenir cura d'ell per no fer-lo malbé i evitar qualsevol mena de discòrdia.

Això no és fàcil, perquè, com en tota relació s'ha d'estar sempre en procés de constant construcció. Aquest punt de la regla ens demana que cerquem camins d'unitat i de concòrdia i a més ens en dona les eines necessàries per a fer-ho possible, el diàleg. El diàleg és el màxim mitjà de comunicació que tenim els homes, però a vegades les paraules no serveixen, perquè, si un dels dos no vol escoltar o no sent allò que voldria, el diàleg no serveix. Jo soc del parer que sempre és "millor tenir pau que tenir la raó". Per tant, el diàleg ha d'anar sempre acompanyat d'un desig sincer de cercar pau i reconciliació.

DE L'EVANGELI:

Sant Pau ens ensenya com haurien de ser les nostres relacions personals.

Germans, per tot el que trobeu en Crist de fortalesa d'ànima, d'amor que consola, de dons de l'Esperit, d'afecte entranyable i de compassió, us suplico que em doneu plenament el goig de veure-us units per uns mateixos sentiments i per una mateixa estimació dels uns pels altres, unànimes i ben avinguts. No feu res per rivalitat ni per vanaglòria. Mireu els altres amb humilitat i considereu-los superiors a vosaltres mateixos. Que ningú no es guii pels propis interessos, sinó que miri pels altres. Tingueu els mateixos sentiments que heu vist en Jesucrist St Pau(Fl 2,1-11)

QÜESTIONARI:

- 1- Què és per a mi la Fraternitat?
- 2- Em sento compromès/a amb la fraternitat?
- 3- Participo de les activitats de la fraternitat?

DE SANT FRANCESC:

ADMONICIÓ 25: Del mateix tema .

Benaurat el servent que estima i respecta al seu germà tant quan és lluny d'ell, com quan és amb ell; i que, al seu darrere, no diu res que amb caritat no pugui dir al seu davant.

QÜESTIONARI:

- 1- Tinc en compte aquesta admonició?
- 2- Cuido als meus germans de la fraternitat? Com?
- 3- És sincera la meva relació amb ells?

DE SANT FRANCESC:

Com Sant Francesc va posar pau mitjançant el diàleg i va aconseguir fer un pacte amb un llop ferotge que tenia atemorida a tota la gen de la ciutat de Gubbio.

....El llop anà a l'encontre de sant Francesc amb la boca oberta; i acostant-se –li, sant Francesc va fer damunt seu el senyal de la santa creu, el cridà i li va dir: - Vine aquí germà llop ; et mano de part de Crist que no em facis mal ni a mi ni a ningú. Cosa admirable! Tot just va haver fet sant Francesc la creu el llop ferotge va tancar la boca i s'aturà; i obeint el manament, vingué mansoi com un anyell i es va ajeure als peus de sant Francesc. Aleshores sant Francesc el parlà així: - Germà llop, tu has fet molts danys en aquesta terra i has comès grans maldats, perquè has destruït i matat les creatures de Déu sense el seu permís. No sols has mata i devorat les bèsties, sinó que també has tingut la gosadia de matar els homes , fets a imatge de Déu. Per aquest motiu ets mereixedor de la forca com a lladre i homicida pèssim, i tothom crida i murmura contra tu. Tota aquesta terra t'és enemiga, però jo vull germà llop, fer la pau entre tu i aquesta gent, de manera que si tu no els ofens més, ells et perdonaran tots els ultratges passats, i ni els homes ni els gossos no et perseguiran més. Un cop dites aquestes paraules, el llop amb moviments de cos, cua i ulls, i abaixant el cap, manifestava acceptar i voler observar el que sant Francesc li deia. Aleshores el sant continuà: - Germà llop, ja que et plau de fer i sostenir aquestes paus, jo et prometo que et faré donar de la gent d'aquesta terra allò que necessites per al teu manteniment mentre viuràs, de manera que no pateixis més fam; perquè sé prou que és per la fam que has fet tot aquest mal. Però atès que t'obtinc aquesta gràcia, vull germà llop, que em prometis de no fer més mal a cap persona ni a cap animal, M'ho promets?

I el llop, tot inclinant el cap, va fer senyal evident que ho prometia. I sant Francesc li digué: -Germà llop,vull que em donis fe d'aquesta promesa, per tal que me'n pugui ben refiar. I quan sant Francesc allargà la ma per rebre la seva fe, el llop aixecà la pota dreta de davant i manyagement la posà damunt la ma del sant per donar-li aquell senyal de fidelitat que ell podia fer. Aleshores sant Francesc va dir: - Germà llop, jo et mano en nom de Jesucrist que ara vinguis amb mi sense cap temença, i anirem a refermar aquesta pau en nom de Déu. I el llop, obedient, se'n va anar amb ell, com un anyell mansoi, de tal manera que, en veure-ho, els veïns de Gubbio se'n meravellaven molt. I de seguida aquesta nova va córrer per tota la comarca; i això feu que tota la gen, grans i petits, homes i dones, joves i vells, vinguessin a la plaça per veure el llop amb sant Francesc.

- Escolteu, estimats meus: el germà llop, que és aquí davant vostre, m'ha promès i m'ha jurat de fer la pau amb vosaltres i de no ofendre-us més en cap cosa. Vosaltres li prometeu donar-li cada dia l'aliment que necessiti, i jo em faig fiador que ell observarà fermament aquest pacte de pau. Aleshores tot el poble, amb una sola veu, va prometre de nodrir el llop cada dia. I sant Francesc, davant de tots va dir al llop: - I tu germà llop, promets observar els pactes de pau, de manera que no ofenguis ni els homes, ni els animals, ni cap altre creatura? I el llop s'agenollà i inclinà el cap, i amb moviments manyacs de cos, cua i d'orelles demostrava, tant com podia, que volia complir amb ells aquell pacte. I va dir sant Francesc encara: Germà llop, vull que, ja m'has donat fe d'aquesta promesa fora de la muralla, me la donis també davant el poble i que no m'enganyis en la promesa i en la garantia que he fet jo per tu. Aleshores el llop , aixecant la pota dreta, la va posar a la ma de sant Francesc. Tots aixecaren les veus al cel lloant i beneint Déu, que els havia enviat sant Francesc, el qual pels seus mèrits, els havia alliberat de la gola de la bèstia cruel. Després el llop va viure dos anys a Gubbio, i entrava familiarment a les cases, de porta en porta, sense fer mal a ningú i sense que ningú n'hi fes. Va ser nodrit amb benvolença per la gent. Anava d'aquesta manera per la comarca i per les cases i mai cap gos no el seguia lladrant. Finalment, al cap de dos anys, el germà llop morí de vellesa, cosa que va doldre

molt als veïns de Gubbio, perquè en veure'l rondar manyac pels carrers recordaven millor la virtut i la santedat de sant Francesc. A lloança de Crist. Amén.

QÜESTIONARI:

- 1 - Amb quin personatge m'identifico?
- 2 - Per què?

PERDÓ: Com he dit abans, no hi ha cap relació fàcil, encara que sigui entre persones que ens estimem. A vegades entre nosaltres es poden provocar mals entesos, també ofenses.. No obstant cal tenir sempre present el que el Senyor ens diu a l'evangeli que hem de perdonar "sempre". Les mateixes vegades que hem rebut d' Ell el perdó, setanta vegades set!!

DE L'EVANGELI:

Aleshores Pere preguntà a Jesús: -Senyor, quantes vegades hauré de perdonar al meu germà les ofenses que em faci?" - Set vegades? Jesús li respon "No et dic set vegades, sinó setanta vegades set" (Mt 18,21-22)

QÜESTIONARI:

- 1- Com reaccio davant l'ofensa d'algun germà?
- 2- I si me n'adono que soc jo el que l'he pogut ofendre, què faig?